

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 7819/05
21.06.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "АА", кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, против туженог Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, Моравички округ, ради поништаја решења бр. 320-355/05-04 од 01.11.2005. године, које се односи на "ББ", у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 21.06.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, Моравички округ бр. 320-355/05-04 од 01.11.2005. године, у односу на "ББ".

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем ставом првим диспозитива забрањује се тужиоцу испуштање и одлагање опасних и штетних материја олова и никла на кат. парц. бр. аа КО ВВ, као власник парцеле општина Пожега, ставом другим диспозитива одређен је рок за извршење одмах, ставом трећим наложено је одговорном лицу "ББ" да о предузетим мерама обавести републичког пољопривредног инспектора, а ставом четвртим диспозитива да је решење коначно у управном поступку.

У поднетој тужби тужилац оспорава законитост решења туженог органа указујући да кат. парц. аа КО ВВ и околно земљиште представља градско грађевинско земљиште, а не пољопривредно земљиште, да се не ради о пољопривредном земљишту на коме се гаје разне културе, већ о привредно-радној зони, која је урбанистичким планом Општине одређена за индустријску зону са изграђеним објектима и по чл. 2. Закона о грађевинском земљишту користи се према његовој намени, као индустријска зона. Такође истиче да је тужилац од надлежног органа добио потребно одобрење уз ситније исправке за обављање своје делатности на кат. парц. аа КО ВВ. Сматрајући да је оспореним решењем повређен закон на његову штету, предлаже да Врховни суд Србије тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у датом одговору на тужбу остао је у свему код разлога из образложења оспореног решења и предложио да Врховни суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, те целокупних списа ове управно-правне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења тужени орган је дана 04.07.2005. године извршио преглед и узорковање кат. парц. аа КО ВВ и на основу извештаја Института __ бр. 08-96/01/719 од 26.08.2005. године, којим је констатовано да је укупан садржај олова и никла изнад максимално дозвољених количина прописаних Правилником о дозвољеним количинама опасних и штетних материја у земљишту и води за наводњавање и методама њиховог испитивања ("Сл. гласник РС" бр. 23/94), у складу са овлашћењима прописаним одредбама чл. 14. Закона о пољопривредном земљишту ("Сл. гласник РС" бр. 49/92) донео решење као у диспозитиву.

Оцењујући законитост оспореног решења Врховни суд Србије налази да тужилац основано тужбом оспорава правилност решења туженог органа. Ово из разлога што образложење тог решења не садржи утврђене чињенице, доказе на основу којих су чињенице утврђене, нити оцену изведених доказа, па је оспорено решење донето уз повреду правила поступка из чл. 199. ст. 2. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01), која повреда је од битног утицаја на законитост оспореног решења. Наиме, из поступка који је претходио доношењу оспореног решења не може се поуздано утврдити, а у образложењу решења није наведена одлучна чињеница да ли је кат. парц. аа КО ВВ са које су испитани узорци, пољопривредно земљиште, или градско грађевинско земљиште, како то тужилац тврди у поднетој тужби. Такође, у образложењу оспореног решења није наведен укупан садржај олова и никла, који је утврђен на основу извештаја Института __ од 26.08.2005. године, нити је дата оцена овог доказа, односно није наведено колика је утврђена концентрација ових штетних материја у односу на дозвољену концентрацију.

Како је одредбом чл. 14. ст. 1. Закона о пољопривредном земљишту прописано да је забрањено испуштање и одлагање опасних и штетних материја на пољопривредном земљишту и у каналима за наводњавање у количини која може да оштети и да промени производну способност пољопривредног земљишта и квалитет воде за наводњавање, то с обзиром на изнето, према оцени Врховног суда Србије

Земљишта и квалитет воде за наводњавање, те с обзиром на поштом, према оцени Врховног суда Србије, одлучне чињенице у битним тачкама нису утврђене, па ни разлози дати у образложењу оспореног решења не упућују на одлуку из његовог диспозитива.

Поред изнетог, тужени орган је донео решење под истим бројем и датумом, којим је решио у правној ствари инспекцијских мера предузетих против "ГГ", чиме су се у правном промету нашла два решења истог доносиоца са истим бројем и датумом. Како су број и датум решења обавезни саставни делови решења прописани одредбом чл. 196. ст. 3. Закона о општем управном поступку, који служе за његову идентификацију у правном промету, то је у поновном поступку тужени орган дужан отклонити и ову повреду правила поступања.

Са изнетих разлога Врховни суд Србије налази да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, па је на основу чл. 41. ст. 2., у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде. Тужени орган дужан је у поновном поступку отклонити учињене повреде правила поступања на које му је указано овом пресудом и утврдити одлучне чињенице, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка у смислу чл. 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 21.06.2007. године, У. 7819/05

Записничар Председник већа-судија

Радојка Маринковић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК